

Besætningen med, thi det er utvivlsomt rigtigt, at den Sum, som medgaaer eller burde medgaa til Anskaffelse af en virkelig tidssvarende Besætning, passende til Driften, kræver saa store Midler, at det vistnok i Regelen vil være vanskeligt for de paagældende at skaffe den. Under Forudsætning af, at man vil stille noget større Krav til, hvad vedkommende skulde eje i Bygningerne, forekommer det mig, at der i Grunden kunde være ikke liden Beretigelse i at gaa den Vej som antydet i det af vedkommende Mindretal stillede Ændringsforslag. Saaledes som Forholdet er nu, hvor Resultatet kan antages at blive det, at man bliver staaende ved de $\frac{9}{10}$, forekommer det mig altid at være betænkeligt at gaa med dertil.

Det under Nr. 14 stillede Ændringsforslag indeholder to Ting. Det gaar ud paa, at den Fordelingsmaade, som man hidtil har anvendt ved Uddelingen af disse Midler, fraviges. Det har hidtil været saaledes, at Fordelingen kun foregik i Forhold til de indkomne Laanebegæringer. Dette har bevirket et Misforhold, saaledes at enkelte Amter, hvor Interessen for denne Sag har været større end i andre, i høj Grad er blevet favoriseret, medens man i Amter, hvor der ikke har været saa mange Begæringer, navnlig paa Grund af de store Jordpriser, ikke en Gang har kunnet bevilge de faa Ansøgninger, der har været, fordi Fordelingen skulde ske i Forhold til de indkomne Ansøgninger. Det forekommer mig derfor rigtigt, at man forlods tildelte Amterne Halvdelen af Summen under Forudsætning af, at der i Amterne var et tilstrækkeligt Antal kvalificerede Ansøgninger, og først efter at dette har vist sig ikke at være Tilfældet, gik til en Fordeling som hidtil efter de indkomne Laanebegæringer. Der er af Flertallet under Nr. 2 stillet et Ændringsforslag Nr. 13, som gaar i lignende Retning, kun at det der drejer sig om at fordele $\frac{1}{4}$ af hele Beløbet paa den af mig foreslaaede Maade. Det forekommer mig at være rimeligere og retfærdigere, at man tog Halvdelen, men for øvrigt vil jeg sige, at hvis mit Forslag ikke kan blive vedtaget, vil jeg subsidiært slutte mig til det andet Forslag, der dog i nogen Maade afhjælper den Uretfærdighed, som her er til Stede. — I det andet Stykke af mit Ændringsforslag under Nr. 14 hedder det: „Skulde den til Raadighed i et Finansaar værende Sum ikke fuldt ud komme til Udbetaling, kan den tiloversblevne Del af Summen anvendes til det i § 12 nævnte Formaal, dog ikke med et større Beløb end

250,000 Kr. aarlig“. Dette Ændringsforslag gaar altsaa ud paa, at man ikke, som i Lovforslaget foreslaaet, først anvender 5,000,000 Kr. i dette Øjemed og derefter 250,000 Kr. til Tillægslaan, men indbefatter de 250,000 Kr. i selve Summen, saaledes at Statens samlede Tilskud kun bliver 5,000,000 Kr. Naar jeg har foreslaaet dette, har det været af finansielle Hensyn, fordi det forekommer mig at være en tilstrækkelig stor Sum at yde fra Statens Side; og efter det Begær, der hidtil har været efter disse Jordlodder, maa man gaa ud fra, at det kan lade sig gøre indenfor de 5,000,000 Kr. ogsaa at afholde Tillægslaan til et Beløb af 250,000 Kr.

Dernæst har jeg foreslaaet, at for saa vidt der fra det ene Aar til det andet opspares en Del af disse Penge, saaledes at de ikke fuldt medgaaer, skal man kunne tage Beløbet til Tillægslaan af det, der er opsparet i det foregaaende Aar, hvorimod jeg ikke, som i Lovforslaget foreslaaet, ønsker, at det, der spares i det ene Aar, overføres til det andet. Det forekommer mig, at naar man vil anvende en saa stor Sum, som der her er Tale om, aarlig til dette Formaal, og det viser sig, at Trangen ikke er stor nok til at bruge hele dette Beløb, saa maa det være ganske berettiget, at Statskassen stryger hele dette Beløb i sin Lomme. Jeg kan ikke se det berettigede i gennem denne Bestemmelse ligefrem at forcere denne Sag frem. Hvis der er en jævnt stigende Lyst til at faa disse Lodder, hvad jeg for øvrigt tror, der vil blive, og hvad der til Dels ogsaa er, skal de 5,000,000 Kr. saamænd nok gaa med, og saa længe der ikke er det, mener jeg, som sagt, at man ikke ved en Bestemmelse som den, der her foreslaas, skal søge at forcere Sagen frem ved at overføre fra det ene Aar til det andet det, som man muligvis har sparet i det forudgaaende Finansaar. Jeg kan heller ikke tænke mig, at den højtærede Finansminister skulde være særlig utilfreds med, at ikke hele Beløbet gik med, hvis Trangen skulde vise sig ikke at være saa stor som antaget. — Det under Nr. 16 stillede Ændringsforslag er en Følge af det andet, og det kan jeg saaledes undgaa at omtale nærmere.

For øvrigt haaber jeg, at det maa lykkes at faa vedtaget Lovforslaget i denne Samling. Det er næsten en Nødvendighed at faa det gjort. Lovforslaget er jo kommet noget sent frem, men jeg antager, at man forholdsvis let vil komme over Resten af Forhandlingen, og udtaler det Haab, at de Ændringsforslag, jeg har stillet, maa vinde